

[Starcke.]

skatterne vil komme, saa man kommer op paa det groteske Tal af 1 Milliard Kr. Vi maa ikke glemme, at til Forbrugsafgifter og Told kommer hele den Fordyrelse, som skyldes det Element af større eller mindre Toldbeskyttelse, der kan ligge i selve Toldbeskatningen, og endelig kommer der hele den Fordyrelse, som Erhvervslivet er nødt til at paaføre Forbrugerne derved, at de skal yde Kredit paa disse Beløb, og derved, at de er nødt til at beregne sig deres Fortjeneste ikke blot af Vareprisen, men ogsaa af det Skattebeløb, som lægges over paa Vareprisen, saaledes at den jævne Befolkning kommer til at betale meget mere end 1 Milliard Kr.

De ærede Ordførere, som har udtalt, at disse midlertidige Toldafgifter og Forbrugsafgifter burde være forsvundet sammen med Tøjskatten — det var særlig det ærede Medlem Hr. Aksel Møller —, vil jeg meget gerne tilslutte mig og haabe, at det ved Arbejdet i Udvalget skal lykkes i hvert Fald at faa reduceret Provenuet af disse Skatter. Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller mente jo, at der ikke forelaa nogen finansiell Nødvendighed for disse Skatter i 1947, og at de væsentligt skyldtes Hensynet til eventuel Afskrivning paa Statens Gæld eller Opsugning af ledige Penge, og han satte en Streg under, at det, hvis dette Formaal skal opnaas, maa sikres, at de Indtægter, der derved tilflyder Statskassen, ikke igen forlader Statskassen. Jeg vil gerne give det ærede Medlem Hr. Aksel Møller Ret i den Betragtning, at det eneste virkelig plausible Formaal for Forlængelse af disse Skatter skulde være, at de bidrog til at kurere den faktiske Inflation, vi har her i Landet, idet en stor Forøgelse af Pengemængden samtidig med en Formindskelse af Varemængden er Inflation, og at vi i Øjeblikket maskerer denne Inflation ved den krampagtige Prispolitik, vi fører fra Statens Side, og at Forudsætningerne for at komme af med denne Inflation er, at man faar opsuget de ledige Penge og destrueret denne falske Kapital paa den ene eller den anden Maade. Da der saaledes, hvis man ser rent finansielt paa Spørgsmaalet, ikke synes at være nogen egentlig Nødvendighed for Kompensation, hvis disse Skatter ikke bliver forlænget, vil jeg sige, at hvis man alligevel ønsker at give Statskassen Indtægter til Afskrivning paa Statens Gæld eller Indtægter, som skulde bruges til at sanere Landets Pengevæsen med, har vi fra vor Side tidligere anvist Kompensation, hvorigennem Staten kunde

faa Indtægter paa en mere effektiv, retfærdig og udmærket Maade.

Jeg vil indrømme, at der i de forelagte Lovforslag findes smaa tekniske Fremskridt. Lovforslagene giver en samlet Fremstilling af en Beskatning, som vi fra vor Side ikke mener har været heldig, men vi mener, det er et Fremskridt, at den nu samles, og vi anerkender de tekniske Fremskridt. Dette, at man tidligere i stor Udstrækning gjorde en stor Del af Erhvervslivets Mænd til ikke-lønnede Skatteopkrævere, til en Slags tvungne Ombudsmænd, en Slags private Rodekontorer, har i høj Grad virket irriterende paa Erhvervslivet og i høj Grad virket tids-spildende. Det har desuden givet et stort Ekstraarbejde til Administration, Kontrol, Revision o. s. v. Nu maa vi fra vor Side ærligt indrømme, at jo mere irriterende disse Skatter virker, des mere er det, set ud fra vort partipolitiske Formaal, en taktisk Fordel, men vi er ikke alene valgt herind for at repræsentere det Parti, vi tilslutter os, men vi er valgt ind for at repræsentere hele det danske Folk og det danske Erhvervsliv, og det, at det er en saa stor saglig Ulempe, vil gøre, at vi vil være stærkt tilbøjelige til at støtte, at disse irriterende Ting fjernes.

Hvad angaar alle de Afgifter, som har været nævnt af tidligere Ordførere, saasom Afgift paa Papir, Mineralvand, Radiorør, Glødelamper, Fotografiapparater, Lædervarer og Kikkerter — kort sagt, alt det, man kunde kalde for Konfirmandskatter, idet det for en stor Del er Afgifter, der hviler paa Konfirmationsgaver —, hvortil slutter sig Afgifterne paa Guld- og Sølvvarer samt paa Ure og den Slags Ting, vil vi anse det for en stor Fordel, hvis det under Udvalgsarbejdet kan lykkes at reducere eller fjerne dem.

Set fra Guld- og Sølvmedenes og Urmagernes Synspunkt er det sikkert et stort Fremskridt, at Afgifterne i Fremtiden, hvis de bliver opretholdt, indregnes i Varens Pris. Et Andragende fra Centralforeningen af Hotelværtforeninger og Restauratørforeninger om tværtimod at faa disse Afgifter specificeret paa Regningerne, opført særskilt, saaledes som Tilfældet var i sin Tid med den saakaldte Neergaard-Skat, vil vi fra vor Side gerne støtte, dels af Hensyn til Drikkepengeberegningen, dels ud fra den Betragtning, at vi synes, det er uretfærdigt, at Kunder og almindelige Forbrugere skal have den Opfattelse, at det er Restauratørerne, der gør Restaurationsopholdet saa dyrt. Lad os blot faa placeret Ansvaret der, hvor det ligger: hos Staten, hos Lovgivningen.